

השופט והשטן

אגדה גרמנית

היה פעם איש בעיר אחת שהיו לו ארגזים מלאי זהב ודברים יקרים, אך היה לו אופי כה גרוע שהאנשים השתוממו כיצד האדמה לא נפתחת ולא בולעת אותו.

הוא היה שופט במקצועו, אבל לא הבין כלום בעשיית צדק ולעומת זאת גרם לעיוותים בשיפוט וניצל מעמדו לטובתו האישית.

ביום שוק אחד הוא רכב אל הכרם שלו כדי לראות האם הענבים הבשילו כבר. וכשהיה בדרך חזרה הביתה פגש אדם מלובש בהידור. בגדי האיש היו יקרים אך הלובש אותם לא היה אחר מאשר השטן בעצמו.

השופט עצר ושאל את הזר בגסות מי הוא ומה רצונו וזה ענה "עדיף היה לך לא לדעת מי אני ומה אני רוצה."

דבריו הרגיזו את השופט והוא איים על הזר במילים קשות "מי שלא תהיה ואיזו שדרגה אינך נושא, אתה כעת בתחום שיפוטי. הכוח הוא שלי כך שאוכל אפילו לקחת את החיים שלך ואיש לא יעזור לך. ואעשה זאת בוודאי אם לא תענה לי באדיבות לשאלותיי."

"אם אכן השליטה בידך, נראה שהדברים לא מתנהלים במקומות האלה כראוי" אמר הזר "עכשיו אגלה לך מי אני. אני השטן!"

"ככה זה" אמר השופט קצת נבוך "ומה רצונך כאן בעירנו?"

השטן צחק וענה "היום אלך לעירך, אדון שופט, ואקח לי מה שרק ארצה."

"טוב" אמר השופט "עשה מה שתרצה אבל אני רק רוצה לבדוק מה שאתה לוקח."

השטן יעץ לו לא להיות נוכח כשהוא לוקח מה שרוצה, אבל השופט נזכר השבעות עתיקות

והתחיל להשביע את השטן. "אני מצווה עליך בשם האל ובכעס האל לא לקחת דבר אלא רק מה שינתן לך ברצון ומכל הלב."

ההשבעה הזו הקשתה על השטן והוא ענה בכעס "הדרך הזו שלך לא נותנת לי הרבה ברירות. אתה משביע אותי כה חזק שאני מוכרח להיכנע. אבל כנסיך התופת אני מבטיח לך שלא יהיה זה לטובתך להיות נוכח. אני שוב מייעץ לך לוותר." אך השופט לא מוכן היה לכך "לא. אני חייב לראות מה תיקח, אפילו אם אצטער על כך אחר כך. הפקודה שלי בעינה עומדת." והם הלכו העירה ביחד והגיעו לשוק שהיה מלא בני-אדם. אנשי השוק קיבלו את השופט ואת המלווה שלו, שאיש לא הכיר, וכיבדו אותם במתנות וביין. השופט לקח את הכל מה שניתן לו וגם לשטן הציע קנקן יין, אך זה לא לקח אותו, כי ידע שהשופט לא מכבד אותו מהלב. בדיוק הגיעה לשוק אישה עם חזיר. החיה לא רצתה ללכת אחריה ופנתה פעם הנה ופעם שם. בכעס רב קראה האישה "לך לכל השדים, שייקחו אותך, את בשרך ואת שערותיך!" צחק השופט ואמר למלווה שלו "אתה שומע, נסיך השאול! קח אותו, הוא שלך!"

אך השטן ענה "אינני יכול ואינני רוצה. האישה לא מתכוונת ברצינות והיא תתאבל עד מוות אם אקח את החזיר. ההשבעה מתירה לי לקחת רק מה שניתן לי ברצינות גמורה וברצון." במקום אחר ראו ילד שהשתובב ושגרם צרות רבות לאמו. גם היא התחילה לצעוק "ייקח אותך השד אם לא תתנהג כפי שאמרתי לך!" שוב אמר השופט "שמעת? הילד שייך לך. האישה נותנת לך אותו." "לא" ענה השטן "אם אעשה זאת, היא תבכה מרות. היא לא מתכוונת מהלב, רק אומרת כך." כעבור זמן מה פגשו עוד אישה עם ילד שובב ומתפרע יותר מהקודם. שום צעקות לא עזרו לאמו וגם היא קראה מתוך ייאוש "אם לא תציית לי, תלך לכל הרוחות!" המילים האלה מצאו חן בעיני השופט והוא שוב שאל את השטן "מה, גם את הילד הזה אינך רוצה? לא היית צריך לקחת אותו?" אך גם הפעם קיבל השופט תשובה מאכזבת כי השטן אמר "אינני יכול לקחת את הילד הזה,

**זה לא בריא להתהלך עם השטן
מי שמתלווה אליו, מקבל מזל ביש**

למרות שהייתי עושה זאת ברצון. האישה הזו לא הייתה מוסרת את הילד אפילו עבור הר של זהב. היא רק אומרת כך, אך לא חושבת כך ברצינות." השופט והשטן המשיכו ללכת בשוק אך פתאום נאלצו לעצור. קהל רב נאסף סביב אישה זקנה, עניה וחולה שבכתב מאוד. פתאום האישה הכירה את השופט והתחילה לצעוק בקול חזק "תקולל השופט! אתה עשיר כל כך אבל אתה רק רוצה להשתלט על העניים כמונו, בלי כל סיבה וחמלה. רק בעזרת עדות שקר לקחת ממני את הפרה האחרונה, אפשרות הקיום היחידה שלי, הבהמה האחרונה שנשארה לי. אני מתפללת לאל הגדול שימלא את משאלתי היחידה, והיא שהשטן ייקח אותך לגיהנום!"

השופט לא הגיב לדברים אלה, אך השטן צחק מכל הלב וקרא "כן, זה היה רציני ומכל הלב!" והוא אחז בשופט ועף אתו כמו ציפור טרף עם הצייד שלה. כל בעלי השוק נבהלו תחילה, השתוממו ואחר כך שמחו. בבית העירייה קבעו שלט גדול על הקיר ללמד את הבאים אחרי השופט הזה: